

[Kommunikationsministeren]

nye, ganske spændende træk i medieudviklingen er nu blevet vurderet, først i samråd med de rådgivende organer og derefter i regeringen. Alt sammen naturligvis med det formål at tilvejebringe et så velfunderet beslutningsgrundlag for Folketinget som muligt og med inddragelse af forholdet til TV 2, sådan som det oprindeligt og hele vejen er blevet tilkendegivet.

Varetagelsen af disse hensyn er naturligvis regeringens opgave, og det er baggrunden for det tidsforløb, som alle nu kender, og som ganske mange har kritiseret. Fremskridtspartiet har naturligvis ikke en sådan forpligtelse til at tage overordnede samfundsøkonomiske hensyn i denne sag, og fremsættelsen af lovforslaget har derfor været en mere overkommelig opgave for Fremskridtspartiet, tør man påstå.

Regeringen finder det, sådan som det er fremgået af, hvad jeg tidligere har sagt, ikke forsvarligt at behandle lokal-tv isoleret, og vi finder heller ikke, at det er rimeligt på tv-området at arbejde med regler, der blot er en henvisning til de regler, der gælder for lokalradioerne. Dertil er forholdene for forskellige. Jeg vil ikke gå i detaljer med de synspunkter på nuværende tidspunkt, men vende tilbage til sagen i forbindelse med behandlingen af regeringens lovforslag.

Til sidst nogle få bemærkninger om forholdet til de lokal-tv-virksomheder, som ifølge det oplyste skulle have disponeret i tillid til, at der skulle være lovhjemmel for reklame i lokal-tv pr. 1. marts. Jeg kan godt forstå de virksomheder, der har forsøgt at indrette sig på signaler om, at der nok kom en ny situation på dette område i foråret 1989, men jeg har ikke så megen forståelse for dem, der har disponeret ud fra en eller anden forventning om, at de med bestemtthed kunne foruddiskontere resultatet af Folketingets arbejde.

Det er ikke tilfældigt, at min forgænger sagde, at der skulle være en lovmæssig afklaring, ikke nødvendigvis lovhjemmel for det ene eller det andet. Det er ganske i tråd hermed, at det i et svar til Folketinget i december 1988 – jeg gentager: i december 1988 – foranlediget af et udspil fra sammenslutningen FAEM fra ministerens side blev understreget, at det ikke ville være rigtigt at udtale sig om, hvilken ordening der måtte blive resultatet af Folketingets behandling af det lovforslag, der ville blive fremsat.

Regeringen kan derfor ikke støtte det foreliggende lovforslag, men henviser til drøftelsen af det udspil, som vil komme fra regeringen umiddelbart.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det er til ministerens bemærkninger om, at hvis lokale tv-stationer har disponeret ud fra de løfter, der er afgivet i Folketinget, måtte det være deres eget problem, fordi hverken ministeren eller regeringspartierne skulle have givet tv-stationerne anledning til at disponere således. Her bliver jeg altså nødt til for jeg ved ikke hvilken gang at citere fra den betænkning, der blev afgivet af Folketingets Kulturudvalg den 24. juni 1988. Deri er der en mindretalsudtalelse fra partierne Det Konservative Folkeparti, Venstre og Det Radikale Venstre, og af denne mindretalsudtalelse fremgår det klart og tydeligt, at partierne »har fundet det rimeligt allerede nu at give lokal-tv-stationerne denne melding, således at de får en fornuftig planlægningshorisont.«

Det er altså regeringens egne tre partier, der er kommet med den udtalelse; det fremgår ikke af resten af betænkningen. Det er udelukkende de tre regeringspartier, der således har givet tv-stationerne den melding allerede den 24. juni 1988.

Lad mig så foranlediget af ministerens bemærkninger om, at det blot var en lovmæssig afklaring, der skulle være sket inden den 1. marts, igen henviser til samme betænkning, hvoraf det fremgår, at ministeren har tilkendegivet – og det var altså forgængerens – at han vil rejse spørgsmålet i sammenhæng med en fremrykning af tidspunktet for revision af TV 2-lovgivningen med henblik på, at reklamer i lokal-tv gøres lovlige pr. 1. marts 1989.

Der er altså ikke tale om, at et lovforslag blot skal være fremsat. Der er tale om, at man for de lokale tv-stationer har en vedtaget lov, man kan begynde at benytte sig af og disponere ud fra pr. 1. marts. Og det er altså regeringens egne tre partier, der har afgivet det betækningsbidrag den 24. juni 1988. Det kan man ikke løbe fra.

Helge Mortensen (S):

Der er ingen tvivl om, at regeringspartierne i betænkningen til lovforslag nr. L 18 den 24. juni 1988 gav løfte om, at der ville blive indført reklamer i lokal-tv pr. 1. marts 1989.